

Nr 574

Av herrar **Nilsson** i Lönsboda och **Carlsson** i Huskvarna, om
avskaffande av förfarandet med kungörelse i kyrka.

Frågan om avskaffandet av kungörelseförfarandet i kyrka har länge varit föremål för uppmärksamhet. Detta därför att detta förfarande genom tidningspressens utbredning, genom radion m. m., numera saknar praktisk betydelse och får anses vara föråldrat. Fortfarande finnes emellertid gällande föreskrifter t. ex. i rättegångsbalken, i författningar rörande jorddelning, vattenrätt, expropriation, lagfart, in-teckning, lösöreköp, vägar, allmänningar, skogsbruk, jakt och fiske, ägefred etc. som föreskriver kungörandet i kyrka. Själva uppläsandet av de världsliga kungörelserna i kyrka togs bort genom författningen den 13 mars 1942, som stadgar att i stället för uppläsning skall anslag anbringas i vapenhuset eller å annan lämplig plats i eller i närheten av kyrkan, där kungörelsens rubrik eller kort uppgift om dess innehåll, jämte tillkännagivande att kungörelsen finnes tillgänglig å pastorsexpedition eller annat lämpligt ställe, angives.

Beträffande sättet för kungörandet av de kommunala sammanträdena, har detta däremot ändrats dithän att det är till fyllest med att kungörelsen anslås å kommunens anslagstavla, samt i en del fall även meddelas genom annons i en ortstidning.

I sitt utlåtande nr 4 till 1959 års riksdag över en av undertecknade väckt motion angående kungörandet av försäljning av utmätt egendom, anförde första lagutskottet bland annat:

Till frågan om avskaffandet av kyrkokungörandet över huvud, såvitt gäller världsliga kungörelser, kan utskottet icke på grund av föreliggande motion taga ställning. Tydligt är emellertid att detta spörsmål, som nu varit aktuellt under en avsevärd tidrymd, icke läser kunna inom överskådlig tid bringas till en slutlig lösning över hela fältet, därest reformarbetet skall bedrivas efter de linjer utskottet skisserat i 1955 års utlåtande i ämnet. Självfallet måste det anses otillfredsställande att en publiceringsmetod, som länge ansetts vara praktiskt taget betydelselös, kommer att för lång tid framåt tillämpas beträffande kungörelser m. m. inom åtskilliga lagstiftningsområden. Ifrågasättas kan därför om icke anledning finnes att ånyo överväga huru reformarbetet skall uppläggas för att inom rimlig tid nå fram till ett slutresultat.

Av vad ovan anförts framgår att kungörelseförfarandet på flera lagstiftningsområden är föråldrat och numera saknar praktisk betydelse, varför vi hemställer,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en översyn av författningarna som innehåller stadgande om kungörelseförfarande i kyrka, för att åstadkomma ett mera tidsenligt publiceringsförfarande.

Stockholm den 27 januari 1960

Arvid Nilsson
i Lönsboda

Henning Carlsson
i Huskvarna

Nr 575

Av herrar **Nilsson** i Tvärälund och **Larsson** i Luttra, *om viss komplettering av direktiven för hyreslagskommittén, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 440 i Första kammaren)

Stockholm den 27 januari 1960

Jan-Ivan Nilsson
i Tvärälund

Gunnar Larsson
i Luttra